Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

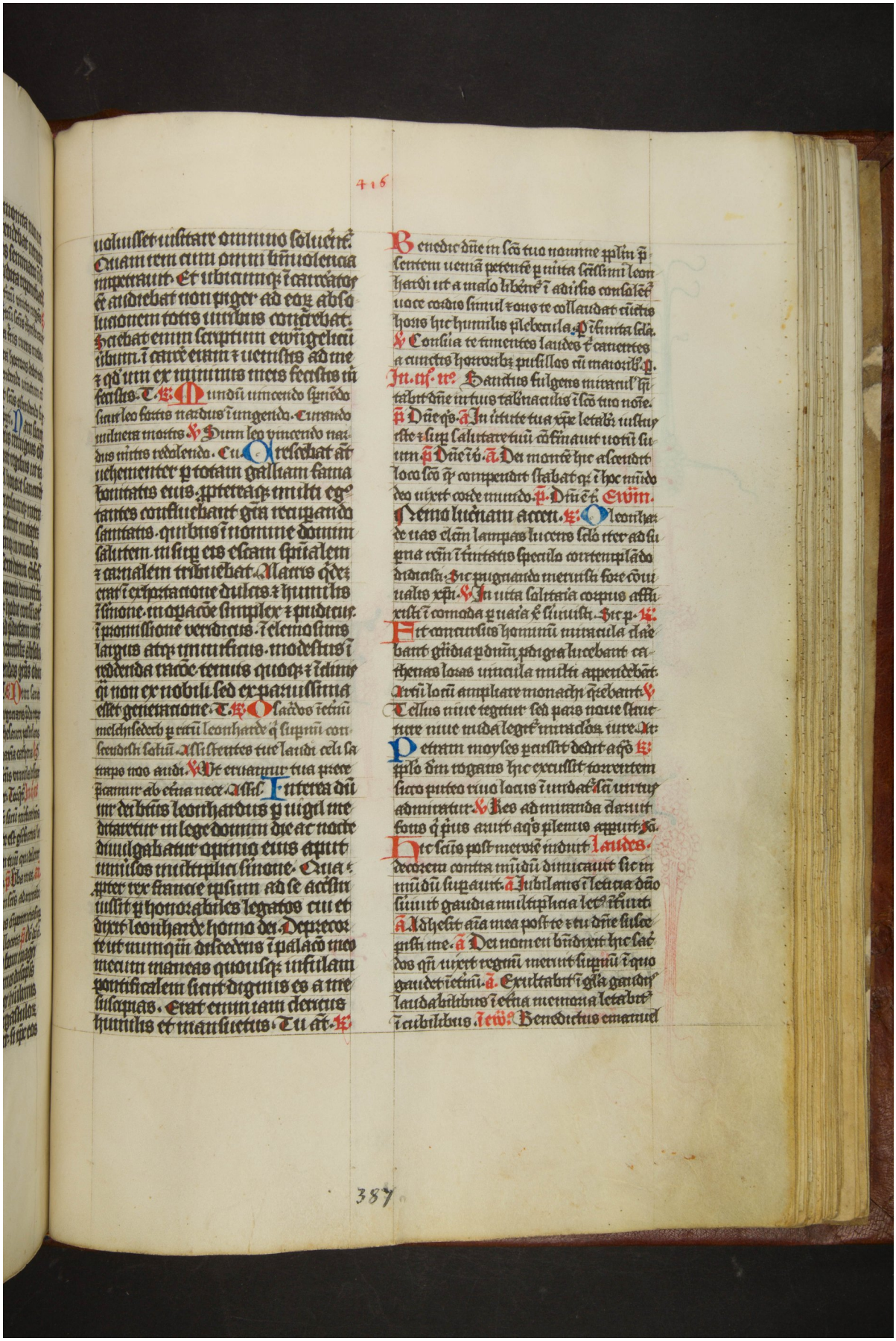

uoluisset uisitare omnino soluere.
Quam rem cum omni bnuolencia
impetrauit. Et ubiunq; i conuentu
ē audiebat non piger ad eam abso
luendam totis uisibus conuerebat.
Habebat enim scriptum ewangelii
libum. i cauē enim i uetustis ad me
z qd'unu ex minimis meis fecistis ui
fratribus. T. ℣. Mundū uincendo spiriēdo
sicut leo fortis uardus i iungendo. Cum mo
uiuens mortis. ℣. Dum leo uincendo uar
dus mitis tedolendo. Cu Celebrat ar
dentemente p totam galliam fama
sanctitatis eius. ppterea q; multi eg
tantes conuiuebant qui ueniendo
sanitatis. quibus i nomine domini
salutem. ui sicq; eis eiciam spiritalem
z carnalem tribuebat. Alacris qdē
erat i exhortatione dulcis z humilis
i sermone. in opacōe simplex z prudens.
i promissione uerdicus. i elemosinis
largus atq; in uisiciis. modestus i
redenda uacōe tenuis quoq; z i edium
qi non ex nobili sed ex pauperrima
esset generatione. T. ℣. Oblaudos ieiūi
melchisedech p ceū leonhardē q sicpnū con
secuti sanū. Alli sentes tue laudi celi sa
tepo non audi. ℣. Vt eruamur tua prece
pamur ab ēmia nece. Assis. Interea dū
ur de bilis leonhardus p uigil me
ditatur in lege domini die ac nocte
diuulgabatur opinio eius aput
uulgos multiplicata sermone. Qua
pter ter fiancae ipsum ad se accersi
uisit p honorabiles legatos eiu et
dixit leonhardē homo dei. Deprecor
te ut mecū discedas i palaū meo
mecum maneas quousq; infidelem
pontificalem sicut dignus es a me
suscipias. Erat enim tam dericus
humilis et mansuetus. Tu ar. ℣.

Benedic dne in sō tuo nomine ppli p
sentem uenia petentē p uinta sēsimi leon
hardi ut a malo liberes i adiuis consolēs
uace cordis simul z ons te collaudat ciuis
hons hic humilis plebeiula. Pi uinta sla.
℣. Consia te iuuentes laudes z canentes
a cunctis honoribz puisillas cū maioribz. P.
In. ts. nr. Sanctus fulgens miraculis si
talibz dne in tuis tabnaculis i sō tuo noe.
℟. Dne qs. ā. In iustitie tua exe letabi iustiy
ste z sicq salutare tuū cōfirmauit uotū su
um. ℟. Dne ēs. ā. Dei monē hic ascendit
loca sō q; comprendit slabat q; i hoc mūdo
deo uiuit corde mundo. ℟. Dne ēs. Ewin.
Nemo luciam accen. ℣. Oleonhar
de tuas clam lampas lucens sclo ter ad su
pna rem i ūtutis specula contemplando
dicatis. hic pugnando meruisti fore cōui
uatis rsp. ℣. In uita salutaria corpus affli
xisti i comoda p uaia z suuisti. hic p. ℣.
Hic concursus hominū miracula clare
bant ciuida p dnm; p digna lucebant ca
thenas laxas uincula multi appendebāt.
Arcū locū ampliare monachi cepebant. ℣.
Cellus nunc tegitur sed pars nouae stru
ture nunc uida legere miracloz iure. Ar.
Petram moyses pauisit dedit aqs. ℣.
Ipso dm rogamus hic exercuisti conuentem
sicco puteo tuo locis i undat sa uiuy
administratur. ℣. Res ad mirauda clauit
fons q pius auit aqs plenus apuit. Fa.
Hic sais post meriē induit laudes.
decorem contra mūdū dimicauit sic in
mūdū supauit. ā. Iubilans i letitia dāo
suuit gaudia multiplicia letis iūnit.
ā. Adhesit aia mea post te z tu dne suscepi
pisti me. ā. Dei nomen bēdicit hic lau
dos qui uiuit regni meruit supni i quo
gaudet ieiūi. ā. Exultabit i gla gaudis
laudabilibus i etna memoria letabit
i ciuibilibus. Ieū. Benedictus emanuel